

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/1/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312205665
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5312205665.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. J. H., J. H. č. XXX, zast. advokátkou JUDr. Antóniou Kauzalovou, Advokátska kancelária P., S. č. XXXX, proti odporcom v rade: I/ Q. E., nar. X.X.XXXX, bytom K. na Q., G. N. č. XXX, zast. opatrovníčkou Z. E., rod. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Q., K. J. Q., N. č. XXXX/XX, okr. Q. - S., právne zast. advokátom JUDr. Bohumírom Janečkom, so sídlom XXX XX Q., S. Q., L. XXXX/X, 2/ Z. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Y., I. H.. XXX, 3/ D. Z., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. J. H., J. H. č. XXX, 4/ I. P., rod. H., nar. X.XX.XXXX, bytom I. J. H. č. XX, 5/ D. H., rod. G., bytom I. J. H., J. H. č. XXX, 6/Q. H., bytom I. J. H. č. XXX, 7/ S. H., bytom I. J. H. č. XXX, 8/ K. H., bytom I. J. H., J. H. č. XXX, v konaní o obnovu konania Okresného súdu v Čadci pod sp.zn. 5C/271/2002, o odvolaní navrhovateľa v 1/ rade proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č.k. 5C/79/2012-212 zo dňa 21.3.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Čadci uznesením č.k. 5C/79/2012-212 zo dňa 21.3.2013 zamietol návrh na obnovu konania. Odporcovi v 1/ rade, ako aj ostatným odporcom náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutie uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal povolenia obnovy konania vo veci 5C/271/2002 a po povolení obnovy konania, aby súd návrh navrhovateľa, aby bolo určené, že navrhovateľ Q. E. je spoluvlastníkom nehnuteľnosti v k.ú. I. J. H. v podiele 1/6-ine k parcele EKN 6784, v podiele 1/5-iny k parcelám EKN 6785, EKN 6786, EKN 6787, EKN 6788, EKN 6789, EKN 6790 zapísaných na LV č. XXXX v celom rozsahu zamietol. Navrhovateľ obnovy konania uviedol, že rozsudkom Okresného súdu v Čadci 5C/271/02 zo dňa 7.6.2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 8Co/142/08, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.6.2009 bolo určené, že navrhovateľ Q. E. je spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností. Tieto podiely boli prejednané v dedičskom konaní po neb. M. E. a preberateľom parciel sa stal Q. E.. V tomto konaní súd neprihliadal na tvrdenia odporcov, že tieto parcele pôvodný vlastník Z. H. ešte za svojho života v r. 1924 daroval synovi Z. H., ktorý ich výlučne užíval a po jeho smrti jeho syn M. H., ktorého právny nástupcami sú odporcovia. M. E. ani jej súrodenci uvedené parcele nikdy neužívali. Z. H., ako syn zapísaného Z. H. ústnou zmluvou získal vlastníctvo v roku 1924 a vlastnícke právo nadobudol v r. 1959 titulom vydržania. Túto skutočnosť čestným prehlásením zo dňa 19.3.2008 potvrdila D. E. a dňa 27.3.2008 Z. E.. Uvedené čestné prehlásenie odporca v I/ rade bez svojej viny nemohol použiť v konaní 5C/271/08, nakoľko rozsudok bol vyhlásený dňa 5.2.2008 a čestné prehlásenie bolo získané až v marci 2008. Tieto okolnosti dokazujú, že sporné nehnuteľnosti boli výlučne užívané Z. H.. Odporca v I/ rade Z. H. sa dozvedel, že čestné prehlásenia môžu byť dôvodom obnovy konania až v mesiaci máj 2012, a tieto môžu preňho prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním mal preukázať, že nebola dodržaná trojmesačná subjektívna lehota podľa § 230 ods. 1 O.s.p. na podanie návrhu, ktorá začína plynúť odo dňa, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy (v odôvodnení je nesprávne uvedené o obnove obnovy) alebo od času, keď ho mohol uplatniť. Ide o zákonnú lehotu, ktorú nemožno skrátiť ani predĺžiť. Navrhovateľ mal čestné prehlásenie vyhotovené v marci 2008, pričom rozsudok veci 5C/271/02 bol vyhlásený dňa 5.2.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 2.6.2009 a návrh na obnovu konania bol podaný až dňa 1.6.2012. Vo svojom návrhu navrhovateľ ani neuviedol, kedy sa o dôvode konania a za akých okolností dozvedel, pričom až na pojednávaní uviedol, že mu to uviedla právnička z Bratislavy Z. S.. Právna zástupkyňa navrhovateľa najskôr uviedla, že nevie, kto poradil navrhovateľovi, že čestné prehlásenia môžu byť dôvodom obnovy konania, dozvedel sa to až v máji 2012, pričom až po výsluchu navrhovateľa a záverečnej reči právneho zástupcu odporcu uviedla, že ide o pani S., ktorú žiadala vypočuť a táto poradila navrhovateľovi v máji 2012. Súd mal za to, že ide o účelové tvrdenie navrhovateľa, ktoré neboli preukázané žiadnym dôkazom, navyše navrhovateľ mal tieto čestné prehlásenia spísané už v marci 2008, čiže ich mal k dispozícii štyri roky a súdu ich nepredložil. Súd musí v konaní o návrhu na obnovu konania prihliadať aj na to, prečo účastník nespĺnil v pôvodnom konaní povinnosť tvrdenia. Pokiaľ účastník zo svojej viny neuplatnil určitú skutočnosť v pôvodnom konaní, je vylúčený aj s dôkazmi, ktoré majú túto skutočnosť preukázať. Na účastníkovi občianskeho súdneho konania teda je, aby dbal o ochranu svojich práv aj tým, že úplne a pravdivo opíše všetky skutočnosti rozhodujúce pre konanie vo veci. Účastník je povinný starať sa o to, aby rozhodujúce skutočnosti boli súdu predložené a aby na ne aj označil dôkazy. Procesná prípustnosť mimoriadneho opravného prostriedku je podmienená aj tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiaden podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne, že sa nemohli vykonať dôkazy. Táto podmienka v konaní nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, nakoľko navrhovateľ nepreukázal, že návrh podal v zákonom stanovenej lehote podľa § 230 ods. 1) O.s.p., čestné prehlásenia si dal vyhotoviť jeden mesiac po vyhlásení rozsudku napriek tomu, že ich mal k dispozícii štyri roky, návrh na obnovu konania podal až dňa 1.6.2012, preto súd je jednoznačne zato, že tento návrh bol podaný po lehote a taktiež je toho názoru, že uvedené čestné prehlásenia navrhovateľ mohol zabezpečiť aj v pôvodnom konaní. Z uvedených dôvodov potom návrh na obnovu konania zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a odporca v 1/ rade, ktorý mal v konaní plný úspech a jeho právny zástupca bol povinný v zmysle § 151 ods. 1,2 O.s.p. vyčísliť si trovy konania do 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, no nakoľko tak právny zástupca neurobil a zo spisu odporcovi v 1/ rade ku dňu vyhlásenia rozhodnutia ani žiadne trovy konania nevyplývajú, súd ich odporcovi v 1/ rade nepriznal a keďže nemal preukázané, že by ostatným odporcom vznikli nejaké trovy, bolo rozhodnuté tak, že tieto nepriznal ani ostatným odporcom.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ v 1/ rade v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní opätovne uvádzal, že sa o dôvode obnovy konania dozvedel v mesiaci máj 2013 od právničky Z. S., a preto keďže návrh bol podaný 1.6.2013, má za to, že trojmesačná lehota na obnovu konania bola dodržaná. Navrhol preto napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého uznesenia, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol odvolateľ, konštatuje, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a dospel k právnomu záveru, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Aj podľa odvolacieho súdu súd prvého stupňa postupoval správne, keď na základe preukázaného skutkového stavu mal nepochybne zistené, že návrh na povolenie obnovy konania nebol podaný v zákonom stanovenej lehote tak, ako to zakotvuje ust. § 230 ods. 1 O.s.p. V zistení prvostupňového súdu, že navrhovateľ v 1/ rade mal k dispozícii štyri roky a keďže bol rozsudok vyhlásený dňa 5.2.2008 a nadobudol právoplatnosť dňa 2.6.2009 a čestné prehlásenie bolo spísané už v marci 2008, z uvedeného nepochybne vyplynul právny záver, že návrh, ktorý bol podaný 1.6.2012, bol podaný po uplynutí lehoty tak, ako ju zakotvuje ust. § 230 ods. 1 O.s.p. Nemohol potom odvolací súd prisvedčiť odvolateľovi, ktorého odvolanie považoval vyslovene za účelové, keď odvolateľ v podanom odvolaní opätovne uvádzal tvrdenia, ktoré boli už predmetom dokazovania v rámci prvostupňového konania. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.